

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr.   /   /2009

DECIZIA Nr.   /R
Ședința publică din   2011
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Judecător
Judecător
Grefier

Pe rol judecarea recursului formulat de pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI HARGHITA, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, str.Revoluției din Decembrie nr.20, jud.Harghita, prin reprezentant legal, împotriva Sentinței civile nr.   din   2010, pronunțată de Tribunalul Harghita, Secția Civilă, în dosarul nr.   /   /2009.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pentru reclamanta – intimată A.I.   , avocat   , cu delegație la dosar (f.16), lipsă fiind pârâta – recurentă DGFP HARGHITA.

Procedura de citare este legal îndeplinită.
S-a făcut referatul cauzei, după care se constată că recursul a fost declarat și motivat în termenele prev. de art. 301 și 303 Cod procedură civilă, fiind scutit de plata taxei judiciare de timbru, conform art.17 al Legii nr.146/1997, rep. și, în consecință, de plata timbrului judiciar (art.1 alin. 2 din OG nr.32/1995).

Pârâta intimată A.I.   a depus la dosar întâmpinare, cu respectarea multiplului exemplar (f.13-15). Ținând seama de faptul că prin întâmpinare nu se susțin argumente noi, în fapt și în drept, față de cele expuse înaintea primei instanțe și ținând seama de principiul celerității, instanța nu consideră necesară comunicarea întâmpinării.

Curtea, își verifică, în temeiul art. 159¹ alin. 4 Cod procedură civilă, competența, constatând că este competentă să soluționeze recursul, având în vedere disp. art.3 pct.3 din Codul de proc.civilă.

Se constată că la data de 2011 s-a încheiat procesul verbal, în conformitate cu prevederile art. 98 alin.1 și 6 din Regulamentul de Ordine Interioară al Instanțelor Judecătorești, cu privire la înlocuirea d- judecător , care lipsește justificat (aflată în concediu de odihnă) cu d- judecător , conform planificării de permanență.

Cauza fiind în stare de judecată, instanța acordă cuvântul în fond, părții prezente.

Reprezentantul reclamantei intimat A.I. solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea hotărârii atacate ca fiind legală și temeinică, cu obligare la plata cheltuielilor de judecată, pentru motivele expuse pe larg în cuprinsul întâmpinării aflate la dosar.

CURTEA DE APEL

Prin Sentința civilă nr. din 2010, pronunțată de Tribunalul Harghita în dosarul nr. / /2009, s-a admis acțiunea formulată de reclamanta A.I. împotriva pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita, și, în consecință:

-s-a anulat Decizia nr. din .2009, emisă de pârâtă.

-s-a anulat în parte Decizia de impunere nr. din .2009, emisă de pârâtă, în sensul că valoarea impozitului pe venit, datorat de reclamantă, este de lei, iar cea a obligațiilor fiscale accesorii de lei.

-s-a anulat în parte Decizia de impunere nr. din .2009, emisă de pârâtă, în sensul că taxa pe valoarea adăugată datorată de reclamantă este de lei, iar obligațiile fiscale accesorii sunt în sumă de lei.

A obligat pârâta să-i plătească reclamantei suma de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea acestei hotărâri s-a arătat că, prin Decizia de impunere nr. din .2009, (în continuare Decizia), s-au stabilit în sarcina reclamantei diferențe de impozit pe venitul net anual pe anii 2005, 2006 și 2007. Pentru anul 2005 s-a stabilit suma de lei și accesorii de lei, pentru anul 2006 suma de lei și accesorii de lei, iar pentru anul 2007 suma de lei și accesorii de lei. Accesoriile au fost calculate până la data de 12.2008. Pentru anii 2005 și 2006, autoritatea fiscală a reținut că reclamanta a diminuat nejustificat baza impozabilă și, pe cale de

consecință, impozitul pe venit, deoarece nu a luat în considerare la sfârșitul anului fiscal cheltuielile nedeductibile aferente stocului de mărfuri nevândute. Pe lângă această împrejurare, pentru anul 2007, autoritatea fiscală a constatat că, la închiderea activității în luna ianuarie 2008, a rezultat o lipsă în gestiune nejustificată, care este aferentă stocului de închidere al anului 2007.

Prin Decizia de impunere nr.   din   .2009 (în continuare Decizia   ), s-a stabilit în sarcina reclamantei, pentru perioada .2005-   .2008, o obligație fiscală suplimentară reprezentând T.V.A., în sumă de   lei, și accesorii în sumă de   lei. Acestea din urmă au fost calculate pentru perioada .2006-   .2008.

Prin Decizia nr.   din   2009 (în continuare Decizia   ), pârâta a respins contestația formulată de reclamantă împotriva celor două decizii de impunere, reținând că acestea sunt legale și temeinicie.

În urma efectuării expertizei contabile, reclamanta și-a modificat acțiunea, solicitând ca Decizia   să fie anulată numai pentru sumele care depășesc   lei, reprezentând impozit pe venit, și   lei reprezentând accesorii, iar Decizia   numai pentru sumele care depășesc   lei, reprezentând T.V.A., și   lei reprezentând accesorii.

Pârâta a fost de acord în parte cu concluziile expertului, motiv pentru care a formulat o serie de obiecțiuni, susținând că impozitul pe venit total datorat este de   lei, cu majorări de întârziere în sumă de   lei, iar T.V.A. datorată în total este în sumă de   , cu majorări de întârziere de   lei.

Răspunzând obiecțiunilor, expertul și-a modificat parțial poziția, conform noilor documente puse la dispoziție și calcului majorărilor de întârziere, solicitat de reclamantă.

Poziția modificată a expertului este în conformitate cu pretențiile reclamantei, așa cum au fost reformulate (pct. V). Expertul a explicat că diferența cu privire la suma totală de plată rezultă din modul eronat în care pârâta a stabilit lipsa în gestiune, prin scăderea din costul mărfurilor vândute a unui adaos inexistent, în valoare de   lei, provenit din vânzarea de mărfuri cu factură, în valoare de   lei. Aceeași eroare este și în cazul impozitului pe venit pentru anul 2008. În ce privește T.V.A., expertul a demonstrat că este vorba de o simplă eroare de calcul a pârâtei.

Pârâta nu a contestat completările și explicațiile expertului.

În consecință, Tribunalul a constatat că acestea sunt corecte, situație în care acțiunea reclamantei, așa cum a fost modificată (pct. V), este întemeiată.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs, în termen legal, DGFP Harghita solicitând modificarea sentinței atacate și respingerea cererii.

În motivarea recursului s-a arătat că actele de control au fost legal întocmite, reluându-se motivele invocate prin întâmpinarea depusă la prima instanță.

La rândul său A.I. a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea sentinței atacate.

S-a arătat că aspectele invocate de recurentă prin cererea de recurs cu privire la valoarea impozitului pe profit suplimentar sunt neîntemeiate, recurenta neluând în seamă concluziile raportului de expertiză, care nici nu a fost contestat de ea.

În privința taxei pe valoarea adăugată, s-a arătat că raportul de expertiză întocmit în fața primei instanțe reflectă în mod real valoarea sumelor datorate.

Analizând recursul declarat din perspectiva motivelor invocate și a prevederilor art.304¹ C.pr.civ., Curtea reține următoarele:

Recurenta DGFP Harghita nu aduce prin cererea de recurs critici de nelegalitate a hotărârii atacate, ci se mărginește doar să reia în recurs, *ad literam*, cele susținute prin întâmpinare în fața primei instanțe.

Totodată, instanța nu a identificat motive de ordine publică, care să poată fi invocate din oficiu

În ceea ce privește motivele de temeinicie a hotărârii atacate, Curtea reține, în privința impozitului pe profit, că în urma întocmirii Raportului de expertiză contabilă și a completării la raport, s-a constatat în mod expres că valoarea impozitului pe venit datorat, stabilit de recurentă nu reflectă realitatea. S-a stabilit prin raportul de expertiză că impozitul pe venit pe perioada analizată este de   lei, iar majorările de întârziere sunt în valoare de   lei.

Cu toate că recurenta susține că acest calcul nu este corect, nu a înțeles să conteste concluziile raportului de expertiză, ceea ce echivalează cu acceptarea concluziilor acestuia și implicit a sumelor calculate în urma verificării documentelor contabile.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, recurenta susține că calculele efectuate prin actele de control sunt corecte. Cu toate acestea prin raportul de expertiză întocmit în fața primei instanțe s-a stabilit în mod clar că suma datorată cu titlu de TVA este de   lei la care se adaugă majorări de întârziere în valoare de   lei.

Totodată, prin răspunsul la obiectivul nr.II.2 din completarea raportului de expertiză s-a stabilit, în mod expres și printr-un calcul detaliat modul de calcul al valorii TVA-ului datorat, din care reiese în mod clar că calculele efectuate de recurentă sunt eronate.

De altfel, recurenta nu a contestat nici în fața primei instanțe și nici în recurs concluziile raportului de expertiză.

Față de aspectele arătate, Curtea reține că hotărârea primei instanțe este legală și temeinică, urmând ca în temeiul art.312 alin.1 teza a II-a să respingă, ca nefondat recursul DGFP Harghita.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge recursul formulat de DGFP Harghita, cu sediul în Miercurea Ciuc, str.Revoluției din Decembrie nr.20, județul Harghita, împotriva Sentinței nr.   /   .2010, pronunțată de Tribunalul Harghita, în dosarul nr.   /   /2009.

IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședința publică din

2011.

Președinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

Red.
Tehnored.   /2 exp.
Jud.fond.
Data concept.   .2011
Data tehored.   .2011